

VEUS DEL VENT

*Des de la linea curva
donde negrean los olivos, desde
la ranura del horizonte, tenues,
arrastrándose por el rompeolas,
se oyen voces. Son voces que no tienen
origen, que nacieron con el mundo.*

RAFAEL GUILLÉN

«Los estados transparentes»

VEUS LLUNYANES (I)

*Amb conjur de bruixes i endevins
podria descobrir vells i nous casalots
o viatjar per paratges remots
tot cercant veus des de llunyans confins
de conegudes presències i camins.*

DES D'AQUESTS MOTS

Amb la ploma de la nit
algú podria escriure un adagio,
mentre jo, tossudament, i des d'aquests mots,
seguiria desencertats camins,
buscant viaranyes perduts i veus llunyanes,
instants fugissers i èpics paisatges.

ESTOL D'INSTANTS

No heu perseguit mai cap deliri?
una mirada encisadora
una idea esbojarrada,
un somni irrealitzable.

No heu perseguit mai una cadència?
Aquells acords irrepetibles,
aquelles notes deleroses
gronxades en un ball majestuós.

Tot en un estol d'instants,
viatjants del vent;
perseguits però,
inassolibles, viatjants del vent.

JOC

Es balma la nit
en el frec a frec de les paraules.
Silent,
contemplo els sons que es cavalquen.
De l' entorn proper brollen les veus, les rialles
i l'anar i venir de les mirades.
Aleshores, com un joc, em veig cercant,
des del silenci,
un pensament d'albada.

CONCERT PER A PIANO, SEGON MOVIMENT

(W.A. MOZART)

Com una lenta onada deixar lliscar el so,
retornant amb un va i ve la melodia
amb senzilla i majestuosa
humilitat.

És així com esdevé la calma
en aquest petit espai de llunes cansades, incertes,
en la inaturable continuïtat del temps.